

Ναυσικάα, θυγατρὶ τοῦ Ἀλκινόου, βασιλέως τῶν Φαίακων, ἄνδρα, ὁμοφροσύνην καὶ οἶκον, τὴν τῶν συζύγων δηλονότι ὁμόνοιαν·

σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενινῆς,
ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείττονος καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντες νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
ἄνθρωπος ἢ δὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
χάρματα δ' εὐμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.»

Ὀδ. Ζ, 180—5.

Πολλοὶ δὲ περιδοῖσι γυναῖκες ἐγένοντο, ἡ Ἀνδρομάχη τοῦ Ἑκτορος σύζυγος, ἡ Πηνελόπη τοῦ Ὀδυσσεως καὶ ἑτεραί. Τῆς σώφρονος μάλιστα Πηνελόπης περιμενούσης τὸν Ὀδυσσεά, ἐνῶ ἐζήτουν αὐτὴν οἱ μνηστῆρες καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κατήσθιον, καὶ ἀκάμπτου μενούσης, τὸ κλέος θῆναι εἰς οὐρανόν, καθὼς τοῦ δικαίου βασιλέως, ἐφ' οὗ ἡ γῆ πάντα τ' ἀγαθὰ φέρει καὶ ἡ θάλασσα, οἱ δὲ ἄνθρωποι εὐδαιμόνες γίνονται. Ὀδ. Ι, 107—114.

Ἐν γένει δὲ πλὴν τῶν μυθικώτερον περὶ Καλυψούς καὶ Κίρκης εἰρημένων, αἱ θνηταὶ ἠρωῖναι φοβούμεναι τὴν ἐπιδήμιον φήμην τὴν σωφροσύνην ἴσθικουν καὶ εἰργάζοντο ὅτι μάλιστα.

Μ. ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ.

*Ερχόμενοι λοιπὸν εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νόσου ἐξετάζομεν αὐτὴν ἐν ἰδιοῖς κεφαλαίοις καὶ ἐκτιθέμεθα τὰ διάφορα μέσα δι' ὧν ἡ θεραπεία τελεῖται, διὰ τῶν

Θεικῶν ἀλάτων.

Παρατήρησάν τινας ὅτι οἱ διὰ τοῦ μίγματος τῆς ἀσθέστου μετὰ τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ θεραπευόμενοι ἀμπελῶνες διετῆρουν τὰ φύλλα τῶν, ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἀπ' ἐναντίας ἔχανον ταῦτα· ἐκ τούτου λοιπὸν εὐκόλως τὴν ἐνέργειαν τοῦ θειικοῦ τούτου χαλκοῦ διεῖδον, ὅστις, διαλυόμενος ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῶν φύλλων εὐρισκομένης σταγόνης ὕδατος πρὸ τῆς βλαστήσεως τῶν γονιδίων μεγάλως τὴν ἀμπέλον προφυλάττει, τὴν τῶν γονιδίων, τούτων βλάστησιν ἐμποδίζων· ὥστε ἡ χρῆσις τούτου προφυλακτικῇ μᾶλλον τυγχάνει, καθ' ὅτι ἐφαρμοζομένου τούτου μετὰ τὴν βλάστησιν καὶ τὴν τοῦ μυκηλίου ἀνάπτυξιν ὠφέλεια πολὺ ἥττον προσκίγεται. Μεταχειρίζονται δὲ τὸν θεικὸν τοῦτον χαλκὸν ἐφαρμόζοντες ἢ τὴν ἐν τῷ ὕδατι αὐτοῦ διάλυσιν, ἢ τὴν μετὰ τῆς ἀσθέστου αὐτοῦ ἀνάμειξιν.¹

1) Οἱ μὲν π. γ. μετεχειρίσθησαν τὸ θεῖον ἐφαρμόζοντες τοῦτο διὰ πολυαριθμῶν θειώσεων, ἀλλ' ἄνευ οὐδενὸς σχεδὸν αποτελέσματος, οἱ δὲ μίγμα θείου καὶ ἀσθέστου κτλ. ἄνευ ἐπίσης αποτελέσματος. Τὰ μᾶλλον αποτελεσματικὰ θεωρήθησαν τὰ μετὰ τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ μίγματα, ἀσθέστου, ἀμμωνίας κτλ.

α'. Ἀπλὴ διάλυσις.

ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην ὁ θειικὸς οὗτος χαλκὸς εἶναι λίαν δραστήριος, προσβάλλει μάλιστα ἐνίοτε καὶ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου· τούτου ἕνεκα μεταχειρίζονται τοῦτον εἰς ἐλαχίστας δόσεις π. γ. $\frac{1}{2}$ γρ. ἐντὸς 1000 γρ. ὕδατος διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ ὁποῦ ραντίζουσι τὰς ἀμπέλους. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπὶ τῶν φύλλων ἐναποτιθεμένη ἐλαχίστη ποσότης, ὥς ἐκ τῆς μικρᾶς δόσεως τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ προερχομένη, πλυνομένη ὑπὸ τῶν βροχῶν καὶ δρόσων οὐδὲν ἴχνος αὐτῆς ἀφίνει, ὥς ἐκ τούτου ἐνόμισαν καλὸν τὴν χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἁλατος εἰς μεγαλειτέρας ποσότητας π. γ. 1—3 ἐπὶ τοῖς $\frac{1}{10}$.

Ὁ πρὸς διάλυσιν θειικὸς χαλκὸς δέον νὰ ᾖ καθαρὸς, καθ' ὅτι δραστηριώτερος τῶν μετὰ τοῦ σιδήρου καὶ ψευδαργύρου αὐτοῦ μίγμάτων θεωρεῖται, ὧν τινῶν ἡ ὑπαρξὶς διὰ τοῦ ἐξῆς προχείρου μέσου καταδείκνυται· ἂν εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ὕδατος διάλυσιν τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ χύσωμεν μικρὰν τινα ποσότητα ἀσθεστίου γάλακτος βλέπομεν σχηματιζόμενον ὥρατον κυανοῦν χρῶμα, ὅπερ μεταβάλλεται εἰς κυανοῦν σκωριώδη δεικνύον τὴν ὑπαρξὶν τοῦ θειικοῦ σιδήρου, καὶ εἰς λευκὸν ἀκάθαρτον τὴν τοῦ θειικοῦ ψευδαργύρου.

Πλὴν τῆς ἀπλῆς ταύτης τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ διάλυσεως μεταχειρίζονται καὶ τὴν μετὰ τῆς ἀσθέστου ἀνάμειξιν ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ὁποίων προκύπτει ὁ

β'. Βορδιγάλλιος πολτός.

(Boullie bordelaise).

Ὁ πολτὸς οὗτος εἶναι ὁ μόνος κατὰ τοῦ περονοσπόρου τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῶν περονοσπορίων προξενουμένων ἀσθενειῶν μεταχειριζόμενος. Οὗτος μίγμα τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ καὶ ἀσθεστίου γάλακτος ὧν, μεταβάλλει τὸν χαλκὸν εἰς ὑδροξειδιον τοῦτον, ἐνεργὸν κατὰ τῆς τῶν γονιδίων βλαστήσεως.

Ἐκ τῶν προταθεισῶν δὲ ποσοτήτων πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πολτοῦ τούτου ὡς μᾶλλον ἀποτελεσματικαὶ θεωροῦνται αἱ ἐξῆς, ἃς καὶ ἡμεῖς θερμῶς συνιστῶμεν

θειικοῦ χαλκοῦ	2	} μέρη
ἀσθέστου (μὴ σβεσθείσης)	12	
ὕδατος	100	

Τούτων δοθέντων ἴδωμεν τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς τοῦ πολτοῦ τούτου, ὅστις γίνεται ὡς ἐξῆς : Διαλύομεν ἀφ' ἑνὸς τὸν θεικὸν χαλκὸν ἐντὸς 95 ὀκ. ὕδατος, σβένοντες ἀφ' ἑτέρου τὰ τεμάχια τῆς ἀσθέστου ἐντὸς τῶν ὑπολειπομένων 5 ὀκ. τοῦ ὕδατος· εἴτα τὴν διάλυσιν ταύτην χέομεν εἰς τὴν τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ κατὰ μικρὸν, ἀναμειγνύοντες διαρκῶς τὸ μίγμα, ὅπερ ἔχει λαμπρὸν κυανοῦν χρῶμα· δέον δὲ ἡ

1) Ὁ θειικὸς χαλκὸς· ἡ κυανοῦν βετριόλιον ἐστὶ σῶμα κρυσταλλούμενον εἰς πρίσματα ἑτεροκλινῆ βάσειος παραλληλογράμμου, ἔχοντα ὥρατον κυανοῦν χρῶμα· διαλυτὸς ἐν τῷ ὕδατι εἰς δ μεταδίδει τὸ αὐτοῦ χρῶμα καὶ γέυσιν στουπτικὴν καὶ δυσάρεστον.

2) Ἀσθέστου 1 μέρος ἐννοοῦμεν τὴν καθαρὰν καὶ αἰγιή. Πλὴν τῆς μὴ σβεσθείσης μεταχειρίζονται καὶ τὴν ἐσβεσμένην ὅτε ἡ ποσότης τῆς λίαν διαφέρει· κατὰ τὴν κ. Μιχαῆλ δὲ δέον νὰ μεταχειρίζομεθα ἀσθέστου ἐσβεσμένης καὶ ἐν ζυμῶδι καταστάσει εὐρισκομένης ποσότητος πενταπλασίονα τῆς μὴ ταυτέως.

διάλυσις τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ νὰ γίνῃται ἐντὸς δοχείων μὴ ὑπὸ τούτου προσδεδνητῶν, ἐντὸς βυτίων! π. χ. πρὸς ταχύτεραν δὲ τούτου διάλυσιν προτείνομεν τὸ ἐξῆς μέσον· ποσότητά τινα τοῦ ὕδατος θερμαίνομεν (π. χ. 2 ὀκ.) ἐντὸς τῆς ὁποίας χέομεν τὸν θειικὸν χαλκὸν καὶ εἴτα τὴν λοιπὴν τοῦ ὕδατος ποσότητα, ἀναμειγνύοντες διαρκῶς τὸ μίγμα, μεθ' ὃ τὴν διάλυσιν τῆς ἀσθενείας.

Δεὸν δὲ πάντοτε τὴν ἀσθενείαν ἐντὸς τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ νὰ χέομεν, οὐδέποτε τὸ ἐναντίον πράττοντες, καθ' ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κατὰ τὸν κ. Gayon, συνεπείᾳ θερμότητος ἐκ τῆς ἀποσβέσεως τῆς ἀσθενείας προερχομένης, τὸ κυανοῦν καθίζημα τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ χαλκοῦ μεταβάλλεται εἰς ὀξειδίου μέλαν, ἀδιάλυτον ἐν τε τῇ σταγόνι τῆς βρογχίτιδος καὶ τῇ τῆς δρόσου, καὶ ἐπομένως ἀχρηστον.

Χρῆσις τοῦ Βορδιγαλλίου πολτοῦ.

Ἡ ἐφαρμογὴ τούτου δεόν νὰ γίνῃται ἐν καλῷ καὶ ἡρέμῳ καιρῷ· δεόν ἐπίσης κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τὸ μίγμα νὰ ᾖ ὁμοειδές· πλὴν τούτων προσέτι τὸ μίγμα δεόν νὰ ἐξέροχηται ὡς λεπτοτάτη καὶ πυκνὴ βροχὴ καὶ τέλος δεόν τὰς ἀνω μόνον τοῦ φύλλου ἐπιφανείας νὰ ραντίζωμεν. Ἡ ποσότης τοῦ πολτοῦ τούτου κατὰ μυριόμετρον, εἰ καὶ ποικίλλει κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐφαρμογῆς, ἀνέρχεται μέχρι 300 ὀκ.

Ἐποχὴ καὶ ἀριθμὸς ραντίσεων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τοῦ Βορδιγαλλίου πολτοῦ ραντίσεων τῆς ἀμπέλου ἀνέρχεται εἰς τρεῖς, ὡς ἐξῆς :

Τὸ πρῶτον τὸ καὶ προφυλακτικὸν δεόν νὰ γίνῃται καὶ ὅταν ἀκόμη δυσμενὴ εἶσι τὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν τούτου· λήγει δὲ τοῦτο κατὰ τὴν 10 Μαΐου ἢ ἀργότερον 1 Ἰουνίου.

Τὸ δευτέρον τὸ καὶ σπουδαιότερον δεόν νὰ ἐφαρμόζηται μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιμελείας ὅτε καὶ ἡ ποσότης τοῦ πολτοῦ δεόν νὰ ᾖ ἀφθονώτερα· ὡς ἐποχὴ δὲ κατάλληλος θεωρεῖται ἐκείνη, καθ' ἣν οἱ καρποὶ εἰσι δεμένοι, μικρὸν δηλ. μετὰ τὴν ἀνθοσίαν, ὥστε ἐνὶ λόγῳ τοῦτο λαμβάνει χώραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡβδομάδων ἢ τὸ πολὺ μηνός, ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Πλὴν τούτων ἐνίοτε ἀναγκαῖον θεωρεῖται καὶ τρίτον ὅπερ λαμβάνει χώραν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἢ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνός ἀπὸ τῆς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου (15—20 Ἰουλίου εἰς τὰ μεσημβρινά, 10—20 Αὐγούστου εἰς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας).

Ἐθεώρησάν τινες, πλὴν τῶν τακτικῶν τούτων, ὡς ἀναγκαίαν καὶ τὴν χρῆσιν συμπληρωματικῶν τινῶν, ὅπερ γίνονται μετὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἢ καὶ μετὰ τὸ τρίτον· ἀλλ' ὅπως κἂν ἢ τὸ τελευταῖον δεόν νὰ ἐφαρμόζηται 20 ἡμέρας πρὸ τοῦ τρυγητοῦ.

Πλὴν τοῦ Βορδιγαλλίου τούτου πολτοῦ ἐπρότεινάν τινες καὶ τὴν χρῆσιν διαφόρων ἄλλων ἐνώσεων τοῦ θ. χαλκοῦ· π. χ. τὸν ἀμμωνιοῦχον χαλκὸν κτλ. καὶ τὰ ὁποῖα, καίτοι κατὰ τοῦ περικοσπύρου ὡς

1) Πλὴν τοῦ τῆς διαλύσεως τούτου μέσου συνιστᾶται καὶ τὸ ἐξῆς· θέτομεν τὸν θειικὸν χαλκὸν ἐντὸς πανίνου σακχίου ὅπερ βυθίζουσι κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντὸς βυτίου πλήρους ὕδατος, ὅπερ λίαν ταχέως διαλύει τὸν θ. χαλκόν.

ποιῶν τινα ἐπίδροσιν ἔχοντα ἀπεδείχθησαν, ἀλλ' ἔνεκα διαφόρων αἰτίων εἰς ἀχρησίαν περιέπεσαν.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ραντίσεων τούτων ἐννοεῖται, ὅτι ἀπαιτοῦνται διάφορα ἐργαλεῖα οἷαι π. χ. αἱ ραντιστικαὶ ἀντλῖαι ἢ σύριγγες οἱ ψηκαστῆρες κτλ. ἃ ἐπὶ τούτῳ πωλοῦνται ἐν διαφόροις τῆς Εὐρώπης οἰκοῖς. Πλὴν τῶν ὑγρῶν τούτων οὐσιῶν, ὧν τὴν περιγραφὴν ἥδη ἐποιησάμεθα, χρῆσιν ποιοῦνται καὶ μιγμάτων διαφόρων οὐσιῶν ἐν κόνει. ὡς π. χ. μίγμα θειικοῦ χαλκοῦ καὶ θείου εἰς ποσότητας τὰς ἐξῆς :

Θειικὸς χαλκός	5	— 10 } μέρη
Θείου	100	

ἢ τῆς κόνεως τοῦ Skawinski, ἥπερ μίγμα θειικοῦ Χαλκοῦ μετὰ θείου οὐσα περιέχει καὶ κόνιν γαιάνθρακος!

Τὰ διάφορα ταῦτα μίγματα, εἰ καὶ, κατὰ τὰς πρώτας τοῦ περικοσπύρου ἀναπτύξεις, μεγάλως ἐπιδρῶσι, οὐχ ἥττον ὅμως καὶ μειονεκτημάτων οὐκ ὀλίγων δὲν στεροῦνται διότι μὴ καλῶς ἐπὶ τῶν φύλλων προσκολλούμενα λίαν εὐκόλως ὑπὸ τε τῶν ἀνέμων καὶ τῶν βροχῶν παρασύρονται.

Ἀνεξαρτήτως τούτων τῶν μειονεκτημάτων ἡ κόνις τοῦ Skawinski εἶναι λίαν ἐν χρῆσει σήμερον κατὰ τε τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Περικοσπύρου, πωλούμενη ἐντὸς σάκκων 100 kg. φέροντων τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ.

Τοιαῦτα λοιπὸν τιγχάνουσι τὰ πρὸς καταπολέμωσιν τῆς ἀσθενείας ταύτης μέσα περὶ ἧς κάπως ἐπεκτάθημεν, καθότι γνωστὴ παντοῦ σχεδὸν τυγχάνει.

Montpellier, τῇ 24 Μαΐου. 1893.

N. H. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΡΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ.

Καταδύεται ὁ ἀδάμαντὸς χρυσοῦ Φοῖβος εἰς βάθη θαλάσσης εὐρείας, ἥτις τοὺς ἀχαιεὺς κόλπους ἐκτείνει, ἀνοπομόνως παλλομένους, ὅπως στοργικῶς αὐτὸν περιπτύσσεται· ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος βραδεὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖ βήματι πρὸς αὐτὴν χωρεῖ, ὁ σιγηλὸς γέλως, ὁ σπινθηρίζουσαν ἐπὶ τὴν φύσιν προχέων φαιδρότητα, κατὰ τὴν θαλπερὰν ἐκείνην τῆς ἡμέρας ὥρην, κητῆρ, ὡς ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἀθεάτων Αὐτοῦ κρηπίδων, ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ διαχυοῦς κρυσταλλίνου θόλου, ὁ ζεῖδωρος ἐκεῖνος γέλως, ἐπὶ τῆς ἀστραπηθόλου πλὴν κεκοιμηθείας ἤδη τοῦ φωστήρος μορφῆς, πρὸς γλυκὺν ὕπνον κλινούσης, ἀποβαίνει ὡρὸν μόνον γαλήνης μεῖδιμα.

Καὶ τὰ ὕπερθεν ἐπιπλέοντα ἄχρᾳ κύματα τῶν δροσερῶν ἀνέμων, ὅπερ ἡ στοργικὴ Παντοδυναμία διὰ τοῦ λόγου Αὐτῆς, τοῦ δημιουργοῦ καὶ νομοθέτου λόγου, τοῦ εἰς τὰ ὅσα τοῦ ἀναισθήτου μηδενὸς ἐν τῇ κοσμογονίᾳ ἠχῆσαντος, ὥρισεν ἕνα, ἀέννα καὶ ἀπέ-

1) (Cours complet de Viticulture, par M. Foëa σελ. 545.